

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 15 юли 2004 година

за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави-членки програми за изкореняване на болестта

(нотифицирано под номер C(2004) 2104)

(текст от значение за ЕИП)

(2004/558/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине¹, и по-специално член 9, параграф 2 и член 10, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

(1) При инфекциозния ринотрахеит по говедата се проявяват явни клинични симптоми на инфекция, дължаща се на вирус херпес от тип 1 (BHV-1), по говедата. Тъй като редица инфекции от този вирус имат субклинична фаза, мерките за борба трябва да бъдат насочени към изкореняване на инфекцията, а не към подтискане на симптомите.

(2) В приложение Д, част II към Директива 64/432/ЕИО „инфекциозният ринотрахеит „ се посочва в списъка на болестите, за които могат да бъдат одобрени национални програми за борба и изисквани допълнителни гаранции.

(3) Германия представи програма, с която се цели изкореняване на BHV-1 във всички региони на територията ѝ, отговаряща на определените критерии в член 9, параграф 1 от Директива 64/432/ЕИО, и която предвижда правила, приложими при придвижванията на говеда на националната ѝ територия, еднакви с тези, които — приложени преди това в Австрия, в провинция Bolzano - Италия, и в Швеция — позволиха изкореняване на болестта в тези страни.

(4) Програмата, представена от Германия, и допълнителните гаранции във връзка с търговията в Общността с говеда, изисквани от тази държава, за да

¹ ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Комисията (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).

бъде гарантиран успехът, бяха одобрени с Решение 2004/215/ЕО от 1 март 2004 г. за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави-членки програми за изкореняване на болестта.²

(5) Допълнителни гаранции има за Дания, Австрия, Финландия и Швеция, както и за Италия — провинция Bolzano. Тези държави членки считат, че територията им е незасегната от инфекциозния ринотрахеит по говедата; Италия е на същото мнение по отношение на провинция Bolzano. В съответствие с член 10, параграф 1 от Директива 64/432/ЕИО те представиха на Комисията доказателствени документи, установяващи, че положението се наблюдава непрекъснато.

(6) Уместно е към тези държави-членки и към регионите на тези държави, признати за незасегнати от това заболяване и фигуриращи понастоящем в приложението към Решение 93/42/ЕИО на Комисията³, да се прилагат минимални условия относно експедирането на говеда за отглеждане и за наемане към други държави-членки.

(7) За образец на лабораторни тестове BHV-1 Световната организация за здравето на животните (СОЗЖ) прие като международни норми на СОЗЖ за тестовете BHV-1 силно положителен серум, слабо положителен серум и отрицателен серум, с които примерните лаборатории на СОЗЖ разполагат за инфекциозния ринотрахеит по говедата в съответствие с Ръководството за нормите за диагностични тестове и за ваксини.⁴

(8) Появиха се проблеми при междуобщностния обмен на говеда, породени от различните правилници по отношение на инфекциозния ринотрахеит по говедата на някои държави-членки.

(9) За по-голяма яснота и за да се гарантира езиковото съответствие на мерките се налага регрупиране в едно единствено решение одобрението на германската програма и допълнителните гаранции относно инфекциозния ринотрахеит по говедата, като Решение 2004/215/ЕО отпадне.

(10) Предвидените в настоящото решение мерки са съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

РЕШИ:

Член 1

² ОВ L 67, 5.3.2004 г., стр. 24.

³ ОВ L 16, 25.1.1993 г., стр. 50. Решение, последно изменено с Решение 2000/502/ЕО (ОВ L 200, 8.8.2000 г., стр. 62).

⁴ Наръчник за нормите за диагностични тестове и за ваксини, 4-то издание, август 2000 г.

Представените програми от държавите-членки, които фигурират в първа колона на таблицата от приложение I за борба и за изкореняване на инфекцията на херпесвирус 1 (BHV-1) по говедата, по-долу наричана „инфекциозен ринотрахеит по говедата” или „ИРГ”, в регионите на тези държави-членки, уточнени във втора колонка на таблицата от приложение I, са одобрени.

Член 2

1. Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държавите-членки или от региони на тези държави, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държавите-членки или за региони на държавите членки, които фигурират в приложение I, представят най-малко следните допълнителни гаранции:

а) животните произхождат от стопанство, в което според официалната информация няма констатирано никакво клинично или патологично доказателство за инфекциозен ринотрахеит по говедата през последните дванадесет месеца;

б) те са били изолирани в одобрено от компетентния орган помещение през тридесетте дни, които предшестват непосредствено преместването, като всички говеда от същото изолирано помещение трябва да не са проявили клинични симптоми на инфекциозен ринотрахеит по говедата през този период;

в) тези животни и всички други говеда от същото изолирано помещение са били подложени на серологичен тест с отрицателен резултат след взети кръвни проби най-малко двадесет и един дни след пристигането им в изолираното помещение за откриване на следните антитела:

i) в случаите на ваксинирани говеда, антитела против gE-гликопротеин на BHV-1; или

ii) в случаите на неваксинирани говеда, антитела против BHV-1 пълен.

2. По изключение от разпоредбите на параграф 1 компетентните органи на произхождащата държава-членка могат да разрешават експедирането към стопанства, разположени в изброените в приложение I региони, на говеда, които отговарят поне на едно от следните условия:

а) животните произхождат от държава-членка, фигурираща в приложение I, и са от стопанства, незасегнати от BHV-1, и отговарят поне на едно от изискванията, определени в приложение III;

б) животните са предназначени за производство на месо и отговарят на следните условия:

i) животните:

— произхождат от стопанства, незасегнати от BHV-1 по смисъла на приложение III, или

— са от ваксинирани и редовно реваксинирани майки, или

— са били ваксинирани и редовно реваксинирани с делеционна ваксина gE в съответствие с инструкциите на производителя, или

— са подложени в произхождащата държава-членка — с отрицателен резултат — на серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на параграф 1, буква в) с взета кръвна проба четиринадесет дни преди експедирането и

ii) се превозват без да влизат в контакт с животни от по-нисък санитарен статут на път за стопанство, чийто статут BHV-1 е неизвестен, разположено в получаващата държава-членка, която фигурира в приложение I, където в съответствие с одобрената национална програма всички животни са угодявани в закрити помещения и откъдето те могат единствено да бъдат директно отпращани към кланицата;

в) животните произхождат от стопанства, в които всички говеда на възраст повече от петнадесет месеца са били ваксинирани и редовно реваксинирани и всички животни на възраст повече от девет месеца са били подлагани — с отрицателен резултат — и на интервали, които не превишават дванадесет месеца, на серологичен тест за откриване на антитела срещу gE-гликопротеин на BHV-1, и където са подлагани — с отрицателен резултат — на тест за откриване на антитела по смисъла на параграф 1, буква в), i), осъществен от взети кръвни проби четиринадесет дни преди експедирането;

г) животните с произход от стопанства, свободни от BHV-1, съгласно определението в приложение III, които са разположени в държава-членка, в която инфекциозният ринотрахеит по говедата е заболяване, което подлежи на задължително обявяване и в която в границите на област с радиус от 5 km около стопанството няма нито клинични, нито патологични данни за заразяване с BHV-1 през последните 30 дни, а животните са били изследвани за антитела чрез кръвна проба, взета през последните 14 дни преди експедирането и са показали отрицателни резултати, както е посочено в параграф 1, буква в).

3. Говедата за клане, произхождащи от държави-членки или от региони на държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави членки, които фигурират в приложение I, се превозват директно към определената кланица или към одобрения сборен център, откъдето са отвеждани, в съответствие с член 7, второ тире, от Директива 64/432/ЕИО, към кланицата за клане.

4. Раздел В, точка 4 от санитарния сертификат, предвиден в приложение Е, образец 1 към Директива 64/432/ЕИО, който съпътства говедата, предмет на параграф 1, съдържа следните бележки:

а) след първото тире: „ИРГ”;

б) след второто тире: „член 2, параграф..., буква..., от Решение 2004/558/ЕО на Комисията.”

Член 3

1. Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държави-членки или от региони на тези държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави членки, незасегнати от инфекциозен ринотрахеит по говедата, и изброени в приложение II, представят следните допълнителни гаранции:

а) животните отговарят на допълнителните гаранции, предвидени в член 2, параграф 1, букви а) и б);

б) тези животни и всички други говеда от същото изолирано помещение, предмет на член 2, параграф 1, буква б), са били подложени — с отрицателен резултат — на серологичен тест, извършен от взети кръвни проби по-малко от двадесет и един ден след пристигането в изолиращото помещение за откриване на антитела на пълен BNHV-1;

в) те не са били ваксинирани срещу инфекциозен ринотрахеит по говедата.

2. Говедата за клане, произхождащи от държави-членки или от региони на държави-членки, които не фигурират в списъка на приложение II, и предназначени за държави-членки или за региони на тези държави-членки, изброени в приложение II, се превозват директно към определената кланица за клане, в съответствие с член 7, първо тире, от Директива 64/432/ЕИО.

3. Раздел В, точка 4 от санитарния сертификат, предвиден в приложение Е, образец 1 към Директива 64/432/ЕИО, който съпътства говедата, предмет на параграф 1, съдържа следните бележки:

а) след първото тире: „ИРГ”;

б) след второто тире: „член 3 от Решение 2004/558/ЕО на Комисията”.

Член 4

Говедата за отглеждане и за производство, произхождащи от държава-членка или от регион на тази държава-членка, които фигурират в приложение II, и са предназначени за държава-членка или за регион на тази държава-членка, които фигурират в приложения I и II, отговарят на условията, предвидени в член 2, параграф 1, буква а).

Член 5

Държавите-членки следят серологичният тест, предмет на член 2, параграф 1, буква в), ii), и член 3, параграф 1, буква б) за откриване на антитела за пълен анти-BHV-1, да бъде по стандарт по отношение на силно позитивните, слабо позитивните и негативните серуми, приети за международни норми от МОЕ за тестовете BHV-1.

Член 6

Решение 2004/215/ЕО се отменя.

Член 7

Настоящото решение се прилага от 26 юли 2004 г.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2004 година.

За Комисията
David BYRNE
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Държава членка	Региони на държавата членка, за които се прилагат допълнителните гаранции за инфекциозен ринотрахеит по говедата в съответствие с член 9 от Директива 64/432/ЕИО
Германия	Всички региони

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Държава-членка	Региони на държавата членка, за които се прилагат допълнителните гаранции за инфекциозен ринотрахеит по говедата в съответствие с член 10 от Директива 64/432/ЕИО
Дания	Всички региони
Италия	Провинция Bolzano
Австрия	Всички региони
Финландия	Всички региони
Швеция	Всички региони

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Стопанства, незасегнати от BHV-1

1. Дадено стопанство, в което се отглеждат говеда, се счита за незасегнато от инфекция с BHV-1, ако то отговаря на следните условия:

1.1. не е регистриран никакъв съмнителен случай на инфекция с BHV-1 за стопанството през последните шест месеца и всички говеда от стопанството не проявяват клинични симптоми за инфекция с BHV-1;

1.2. единствено говедата, произхождащи от стопанства, разположени в държавите членки или в региони на тези държави, които фигурират в приложение II, или произхождащи от стопанства, незасегнати от BHV-1, са влезли, и никое животно от стопанството не е било в контакт с говеда, които не са от стопанствата, разположени в държавите-членки или в региони на тези държави, които фигурират в приложение II, или произхождащи от стопанства, незасегнати от BHV-1;

1.3. кравите са осеменени единствено със сперма, произведена в съответствие с Директива 88/407/ЕИО, произхождаща от бикове, подложени — с отрицателен резултат — на тест за откриване на антитела, в съответствие с член 2, параграф 1, буква в), i), или са оплодени от бикове, произхождащи от стопанства, разположени в държавите-членки или в региони на тези държави, които фигурират в приложение II, или произхождащи от стопанства, незасегнати от BHV-1;

1.4. в стопанството се прилага най-малко една от следните програми за откриване на вируса:

1.4.1. серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат във всички случаи, извършен с най-малко две кръвни проби, взети на интервали от пет до седем месеца за всички крави и говеда, използвани или предназначени за отглеждане, на възраст повече от девет месеца;

1.4.2. серологичен тест за откриване на антитела анти-BHV-1 — с отрицателен резултат, извършен с най-малко две индивидуални проби от мляко или смес от проби от мляко, взети от пет животни максимум, на интервали от пет до седем месеца, от всички дойни крави, и серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат за всички случаи, извършен с най-малко две кръвни проби, взети на интервали от пет до седем месеца за всички недойни крави и за всички говеда, използвани или предназначени за отглеждане, на възраст повече от девет месеца;

1.4.3. в случай на млечни стопанства, където 30 % най-малко от говедата са дойни крави, серологичен тест за откриване на антитела анти-BHV-1 — с отрицателен резултат за всички случаи, извършен с най-малко три проби от мляко, взети в зависимост от спецификацията на употребявания тест от

максимум петдесетина животни, на интервали от три месеца най-малко, и серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат за всички случаи, извършен с най-малко една кръвна проба, взета от всички недойни крави и от всички говеда, използвани или предназначени за отглеждане, на възраст повече от девет месеца;

1.4.4. всички говеда от стопанството произхождат от стопанства, разположени в държавите-членки, или в региони на тези държави, фигуриращи в приложение II, или в стопанства, незасегнати от BHV-1.

2. Статутът „незасегнато от BHV-1“, присъден на стопанство за говеда, се запазва ако:

2.1. определените в точки 1.1 до 1.3 са изпълнени; и

2.2. се прилага поне една от следващите програми за откриване на болестта:

2.2.1. серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат за всички говеда от стопанството на възраст повече от двадесет и четири месеца, извършен с кръвна проба, взета на интервали непревишаващи дванадесет месеца;

2.2.2. серологичен тест за откриване на антитела анти-BHV-1 — с отрицателен резултат, извършен с най-малко една индивидуална проба от мляко или от смес от проби от мляко, взети от пет животни максимум, на интервали, непревишаващи дванадесет месеца, от всички дойни крави, и серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат за всички недойни крави и за всички говеда от стопанството на възраст повече от двадесет и четири месеца, извършен с кръвна проба, взета на интервали, непревишаващи дванадесет месеца;

2.2.3. в случай на млечни стопанства, където 30 % най-малко от говедата са дойни крави, серологичен тест за откриване на антитела anti-BHV-1 — с отрицателен резултат за всички случаи, извършен с най-малко три проби от мляко, взети в зависимост от спецификацията на употребявания тест от максимум петдесетина животни, на интервали от три месеца най-малко, и серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) — с отрицателен резултат за всички случаи, извършен с най-малко една кръвна проба, взета от всички недойни крави и от всички говеда, използвани или предназначени за отглеждане, на възраст повече от двадесет и четири месеца.

3. Статутът „незасегнато от BHV-1“ стопанство за говеда се преустановява, ако по време на тестове, предмет на точки 2.2.1. до 2.2.3., едно животно реагира положително на теста за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в).

4. Статутът „незасегнато от BHV-1“, преустановен в съответствие с точка 3, се възстановява след двоен серологичен преглед — с отрицателен резултат — за

всеки случай, извършен на интервал два месеца и започващ най-рано тридесет дни след унищожаването на сероположителните животни. Този преглед включва серологичен тест за откриване на антитела по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) за всички говеда от стопанството, извършен с кръвна проба или, за дойните крави — тест за откриване на антитела anti-BHV-1 с индивидуални проби от мляко или със смес от проби от мляко, взети от пет животни максимум.